

WIELKOPOLSKI DZIENNIK LUDOWY

PIERWSZE PISMO CODZIENNE CHŁOPÓW

ROK II, Nr 224 (388)
PIĄTEK
19 sierpnia 1949 roku
Wsch. sl. 5.24, zach. 19.54

Nauczyciel w służbie pokoju i demokracji

Stworzyć front pracowników szkolnictwa

w obronie oświaty zagrożonej knowaniami wojennymi

Rezolucja Międz. Fed. Zw. Nauczycielskich

Na zakończenie obrad Międzynarodowej Federacji Związków Nauczycielskich, zebrani uchwalili rezolucję, którą drukujemy poniżej w obszernym streszczeniu. Omówienie znaczenia tej konferencji podajemy na stronie 3-ej.

„W cztery lata po zakończeniu drugiej wojny światowej, wojna szaleje w Grecji, w Indonezji i w Japonii, a imperialiści anglo-amerykańscy, którzy wzbogacili się niezwykle na cierpieniach milionów istot ludzkich, czynią wysiłki uwikłania narodów w nową wojnę” — brzmi początek rezolucji, która wskazuje następnie, że imperialiści tworzą bloki i porozu-

mienia wojskowe, zwiększają zbrojenia i przeciwstawiają się propozycjom pokojowym Zw. Radzieckiego i innych krajów miłujących pokój.

Siły walczące o pokój, wolność i demokrację jednoczą się. Wyrzosem tego były: Kongres Intelektualistów we Wrocławiu, Światowy Kongres Zwolenników Pokoju w Paryżu i Prace oraz II Kongres Światowej Fede-

racji Związków Zawodowych w Mediolanie, skupiającej 72 miliony pracowników z większości krajów świata.

Wychowawcy, profesorowie i uczeni, których rolę jest niesienie kultury masom ludowym, wychowanie młodzieży w duchu przyjaźni między narodami oraz poświęcenie sprawie pokoju i demokracji, nie mogą stronić od walki pomiędzy siłami postępu i reakcji.

„Jednakże, w większości krajów kapitalistycznych, warunki, w których znajduje się szkolnictwo nie pozwalają nauczycielom na normalne wypełnianie tego obowiązku” — stwierdza rezolucja.

Uniemocnienie kształcenia się robotników, rozdźwięk między nauczycielami a klasą robotniczą, pozwalają reakcyjnemu rządowi wykorzystywać szkołę jako instrument ich polityki klasowej i stopniowo obniżać stopień życia nauczycielstwa.

Inaczej jest w Związku Radzieckim i w krajach demokracji ludowej, gdzie nauczyciele stanowią integralną część narodu kierowanego przez klasę robotniczą.

IV Konferencja Międzynarodowej Federacji Związków Nauczycielskich podkreśla, że nauczycielstwo nie może bez poparcia robotników bronić skutecznie szkolnictwa ani walczyć o jego demokratyzację i o wychowanie całkowicie wolne od ideologii szowinistycznej i rasistowskiej.

Dlatego:
1 Konferencja postanawia przy pomocy wszystkich środków wzmocnić międzynarodową jedność robotników, udzielać skutecznego poparcia wysiłkom Światowej Federacji Związków Zawodowych w walce o trwały pokój między narodami, o po-
(Dokończenie na str. 2)

ZAKOŃCZENIE OBRAD PLENUM CRZZ

Przyspieszenie wykonania planu 3-letniego — naczelnym zadaniem polskiego ruchu zawodowego

Po dwóch dniach obrad, 16 bm. wieczorem zakończyło się w Warszawie plenarne posiedzenie Centralnej Rady Związków Zawodowych.

W drugim dniu obrad Rada wysłuchała referatu organizacyjnego sekretarza CRZZ, Dołęckiego, który przedstawił przebieg akcji sprawozdawczej po II Kongresie Związków Zawodowych.

Podsumowania dyskusji dokonał przewodniczący Rady, Aleksander Zawadzki. Nawiązując do zadań produkcyjnych, stojących przed ruchem zawodowym, mówca m. in. podkreślił konieczność otoczenia należytą opieką dozoru technicznego i intensywniejszego wciągnięcia inteligencji technicznej do walki o ilość, a głównie o jakość produkcji.

W dalszym ciągu przewodniczący CRZZ zaakcentował konieczność stałego podnoszenia autorytetu dołowych ogniw związków zawodowych w zakładach pracy oraz poinformował Radę o realizacji niektórych ważniejszych uchwał czerwcowego II Kongresu Związków Zawodowych, m. in. w sprawie uruchomienia funduszy na remon-

ty mieszkań robotniczych, przedłużenia najkrótszych urlopów dla robotników fizycznych (odpowiednie przepisy są w końcowym stadium opracowywania) i wprowadzenia wysokich odznaczeń państwowych dla wybitnych przodowników pracy.

Nawiązując do potrzeby wzmocnienia akcji oświatowo-wychowawczej, Aleksander Zawadzki zwrócił uwagę na konieczność zwalczania wrogiej propagandy reakcyjnego kleru, często bijącej bezpośrednio w wysiłek najszerzych mas, które podnosząc produkcję, dążą do zwiększenia dobrobytu ludzi pracy.

Na zakończenie obrad, plenum powzięło jednomyślnie uchwałę formującą zadania, jakie stają przed polskim ruchem zawodowym w związku z realizacją uchwał II Światowego Kongresu Związków Zawodowych w Mediolanie. Rezolucja kładzie szczególny nacisk na udział związków zawodowych w walce o pokój oraz w walce o zwiększenie produkcji i wykonanie planu trzyletniego o 2-3 miesiące przed terminem.

Armia ludowa zdobyła Fuczou

Seria niepowodzeń wojsk Kuomintangu

HONKONG, (PAP). — Agencja Reutersa donosi, że chińskie wojska ludowe zdobyły port Fuczou, stolicę prowincji Fukien. Fuczou położony jest na wybrzeżu, na przeciwko wyspy Formoza. Agencja Nowych Chin donosi, że na południe prowincji Kiangsi wojska ludowe wyzwoliły miasto Yutu. W prowincji Hunan zdobyte zostało miasto Yuh sien.

Na froncie północno-zachodnim wojska ludowe zakończyły oczyszczanie prowincji Szensi z wojsk nieprzyjacielskich. Po zlikwidowaniu ostatnich punktów oporu wojsk kuomintangowskich otwarta została droga do prowincji Kansu, Ninghsia i Tsinghal.

W ostatnim tygodniu w toku działań w prowincjach Hunan i Kiangsi przeszło 3 tysiące żołnierzy i oficerów kuomintangowskich poddało się wojskom ludowym.

Nie mają się czym dzielić, a już...

Kłótnie w obozie marshallowskim o rozdział dolarów z USA

HAGA, (PAP). — Prasa holenderska donosi o nowych swarach w obozie krajów marshallowskich, które tym razem dotyczą rozdziału dolarów marshallowskich na przyszły rok.

Korespondent dziennika „Trouw” donosi z Paryża, że między tymi krajami na konferencji, odbytej w ubiegłym tygodniu w Paryżu, ujawniły się takie poważne rozbieżności zdań, że nie ma nadziei na jakiegokolwiek ich złagodzenie.

Sprzeczności te ujawniły się przede wszystkim między rządami Anglii i Holandii. Delegacja brytyjska zażądała, aby większość funduszy dolarowych, przeznaczonych dla krajów marshallow-

skich, otrzymała Anglia, której — zdaniem delegacji — grozi katastrofa gospodarcza. Jednakże delegacja Holandii, Włoch i innych krajów kategorycznie sprzeciwiają się propozycji angielskiej. Z drugiej strony Anglicy protestują przeciwko postulatowi Holendrów.

W kołach dobrze poinformowanych wskazuje się, że ministrowie brytyjscy Bevin i Cripps przeprowadzą bezpośrednio rokowania we wrześniu w Waszyngtonie w sprawie dostarczenia Anglii poważnych kredytów.

Tymczasem... Prosimy porównać wiadomość zamieszczoną poniżej, pt. „Latający ambasador” — Hoffman.

»Latający ambasador« — Hoffman przyznaje fiasko planu Marshalla

PARYŻ, (PAP). — Administrator planu Marshalla Paul Hoffman przyjął w siedzibie OEEC w Paryżu przed stawicieli krajów marshallowskich. Hoffman oświadczył, iż w St. Zjednoczonych wzrasta przekonanie, iż plan Marshalla skończył się niepowodzeniem z gospodarczego punktu widzenia.

Hoffman podkreślił konieczność uczynienia ze współpracy gospodarczej krajów marshallowskich „faktu żyjącego”, co świadczy o dotychczasowym niepowodzeniu tzw. Europejskiej Organizacji Współpracy Gospodarczej.

Jak było do przewidzenia, administrator planu Marshalla wypowiedział się przeciwko ograniczeniu importu ze St. Zjednoczonych, sugerując jednocześnie konieczność dewaluacji walut zachodnio-europejskich w celu rzekomego ułatwienia eksportu z krajów europejskich do USA.

W związku z oświadczeniem Hoffmana godzi się przypomnieć, że W. Brytania oraz inne kraje marshallowskie postanowiły ostatnio zmniejszyć o 25% swe zakupy w St. Zjednoczonych.

Wystawa polskiego przemysłu lekkiego otwarta będzie w tych dniach w Moskwie

Prasa radziecka obszernie informuje o przygotowaniach do otwarcia wystawy polskiego przemysłu lekkiego w Moskwie. „Izwiestia”, donosząc, iż wszystkie eksponaty przybyły już do Moskwy, stwierdzają, iż wystawa zobrazuje dorobek Polski odrodzonej w dziedzinie rozwoju kraju. Dziennik donosi również o rychłym przybyciu do Moskwy ludowego zespołu tanecznego, nadmieniając, iż zespół ten da szereg koncertów nie tylko na wystawie, lecz również w klubach robotniczych stolicy radzieckiej.

„Wieczerna Moskwa” omawia w obszernym artykule Wystawę Retrospektywną Malarstwa Polskiego, która otwarta zostanie jednocześnie z wystawą przemysłu lekkiego w Moskwie. Dziennik zamieszcza szkice biograficzne prof. Kowarskiego oraz prof. Ksawerego Dunikowskiego.

Na terenach wystawy polskiego przemysłu lekkiego w Moskwie, praca szybko posuwa się naprzód. Wykonano już 90 proc. prac ornamentacyjnych i 90 proc. instalacji elektrycznych. Zakończono wewnętrzne prace ornamentacyjne pawilonu nr 1, a przed pawilonem nr 2 wyrosły plaskorzeźby, symbolizujące Polskę Ludową budującą zręby socjalizmu w bratnim sojuszu ze Związkiem Radzieckim.

W pawilonie nr 1 zakończono montaż najcenniejszych eksponatów: obrabiarek polskiej produkcji, potężnych to-

4 i 11 września br. organizowane będą we wszystkich gminach wiejskich dożynki — święto plonu.

Organizatorem dożynek w całym kraju jest Związek Samopomocy Chłopskiej. Z uwagi na spóźnione żniwa, spowodowane warunkami klimatycznymi i koniecznością mobilizacji wszystkich sił do szybkiego sprzętu zboża, uznano za nie wskazane urządzanie dożynek w innych, wcześniejszych terminach.

Centralne uroczystości dożynkowe odbędą się 11 września br. na Pziem Polu pod Wrocławiem. Udział w nich wezmą delegacje:

chłopów - członków ZSCh, robotników rolnych z PGR oraz ZMP, Ligi Kobiet i brygad „SP”.

Tegoroczne dożynki będą świętem radości i dumy chłopów i robotników rolnego ze zdobyczy politycznych, gospodarczych i kulturalno-oświatowych, osiągniętych w okresie pięciolecia odbudowy i rozbudowy Polski Ludowej.

Uroczystości dożynkowe zadokumentują pogłębienie się sojuszu robotniczo-chłopskiego oraz zamykają gotowość pracującego chłopstwa do walki o dalszy rozwój gospodarczy i kulturalny wsi polskiej.

ra w tej chwili pod kierownictwem dyrektora Galerii Tretiakowskiej, Zamoszka, kończy dekorację wnętrz.

Budowniczo wystawę są pod opieką Moskwy. Wprawdzie na skutek nawału pracy mało dotychczas zwiedzili stolicę radziecką, ale mówią o niej z zachwytem. Szerokie ulice miast, ożywiony ruch, szczerość i bezpośredniość mieszkańców Moskwy — wszystko to wywarło niezatarte wrażenie na polskich robotnikach. Park Kultury i Odpoczynku im. Gorkiego, na terenach którego znajduje się wystawa, wypełnia się wieczorami niezliczonymi tłumami publiczności.

Budowniczo polskiej wystawy, mimo zmęczenia, prawie codziennie pozostają po pracy w Parku, przyglądając się widowiskom i występom artystów radzieckich. We wtorek na głównej estradzie w Zielonym Teatrze Parku występował dobrze znany w Polsce zespół tańców ludowych ZSRR pod kierownictwem Igora Moisiejewa.

KRAJ ŚMIERCI GŁODOWEJ

Uczony indyjski Czandrasekar, wychowanek Uniwersytetu Kolumbijskiego w Stanach Zjednoczonych wydał niedawno książkę pt. „Ludność Indii”. Chociaż Czandrasekar nie należy do obozu postępowego, mimo to książka jego stanowi wstrząsający akt oskarżenia przeciwko imperializmowi brytyjskiemu i jego agenturze indyjskiej.

Nieprzemijający głód, potworna uciążliwość i śmiertelność — taki los przypadł w udziale ludom Indii, „chronionym” i rządzonym przez kolonizatorów angielskich. Głód, który sprowadza zagładę olbrzymich ilości ludzkich istnień, stanowi w Indiach zjawisko chroniczne. Tylko w samej Bengalii w latach 1942 — 1943 zginęło z głodu przeszło 8,5 miliona ludzi. Czandrasekar obala wersję anglosaskich pseudo-uczonych, według której ciężką sytuację narodu indyjskiego tłumaczyć należy „wielkim zagęszczeniem ludności Indii”. Opierając się na cyfrach i faktach, Czandrasekar udowadnia, iż gęstość zaludnienia Indii jest znacznie niższa niż w Niem-

czech, Japonii, Anglii, Włoszech, na Jawie czy w Porto-Rico.

Imperialiści brytyjscy skłonni są również łączyć nędzę w Indiach z „nadmiernie szybkim przyrostem ludności”. Ale Czandrasekar wskazuje, że przyrost naturalny ludności indyjskiej pozostawał w tyle za innymi krajami świata.

Fakt ten Czandrasekar tłumaczy przede wszystkim sytuacją polityczną ludów Indii, uciskanych przez kolonizatorów brytyjskich, następnie zaś — niszczącymi epidemiami, których ofiarą padają miliony ludzi. Przyczyną większej śmiertelności indyjskiej pozbawionej jest pomocy lekarskiej, w ten sposób epidemie wybuchają nie tylko w poszczególnych prowincjach, ale rozszerzają się na cały kraj. Tak np. w roku 1929 wskutek wielkiej epidemii grypy zmarło ok. 12 milionów ludzi. Szczególnie wysoka śmiertelność jest wśród indyjskich kobiet i dzieci. „Sto młodych matek z tysiąca jest skazane na śmierć przy pierwszym porodzie” — stwierdza Czandrasekar, śmiertelność wśród dzie-

ci wyraża się wstrząsającymi zaistnieniami: w ciągu ostatnich dwudziestu lat 1/4 ogólnej ilości noworodków, ginęła wkrótce po urodzeniu.

Nie sposób też z dostateczną wyrazistością opisać warunki mieszkaniowe, w jakich żyje świat pracy zarówno miast, jak i wsi. Ok. 90 proc. ludności Indii zamieszkuje na wsi, ale większość osiedli wiejskich — to „zgrupowanie nędznych lepiantów, które w żadnym razie nie można nazwać domami”. Całe miasteczko mieszkańców tych, składa się z nędznych lepiantów, którymi usiłowują przykryć nagość, mat, służących za posciel oraz małej ilości naczyń. W miastach Indii, stwierdza autor, uderza kontrast między mieszkaniami bogaczy a biedoty. Garszka bogaczy nuża się w przepychu, podczas gdy miliony robotników wędruje oplakany, najędzniejszy tryb życia...

Nic przeto dziwnego, że w Indiach ludzie umierają najwcześniej w porównaniu z innymi krajami. W roku 1931 przeciętna długość życia Hindusa wynosiła 26 i pół roku, przy czym 75 procent ludności umierało nie osiągnąwszy 30 lat.

W końcowych rozdziałach książki, autor podsumowując swe wywody podkreśla, iż „głód, choroby i nędza niszczą Indie w większym stopniu, niż wojna, która toczyła się na terenie wielu krajów Europy i Azji.

Prawie dwie trzecie ludności chronicznie jest niedożywiona i choruje. Prawie 10 milionów ludzi umiera rocznie na skutek chorób, którym można by zapobiec...”

Indie nazywano „perłą korony brytyjskiej”. Anglii z całą bezwzględnością rabowali ten nieszczęśliwy kraj w ciągu długich dziesiątków lat, budując własny dobrobyt na nędzy i niedoli mas hinduskich.

Ostatnio, Indie, podzielone na dwa „państwa” — Hindustan i Pakistan zyskały pozory niezależności. W rzeczywistości jednak nie się nie zmieniło. Anglii potrafił naleźć zabezpieczyć swe pozycje ekonomiczne, rząd zaś w tych nowych indyjskich tworcach „państwowych” znalazł się w rękach grup obszarowych i burżuazyjnych, wrogich interesom ludu indyjskiego i ściśle współpracujących z imperialistami brytyjskimi. M. T.

Z PRASY: Za zgodą Mac Arthura Czang-Kal-Szek werbuje Japończyków do walki przeciw chińskim wojskom wyzwolicielskim.

OSTATNI CHWYT...

Chińskie władze ludowe przydzielają ziemię małym chłopom i uciekinierom

PEKIN (PAP). Dowództwo chińskiej armii ludowej w Szanghaju wyłoniło komisję, która zajmuje się losem blisko 2 milionów ucie-

kinierów, którzy w wyniku działań wojennych znaleźli się w Szanghaju.

Uciekinierzy ci, w pierwszym rządzie małorolni chłopcy lub robotnicy rolni, kierowani są do prowincji odczuwających brak ludności chłopskiej, w pierwszym rządzie do Kiangsu, gdzie otrzymują ziemię i pracę.

Komisja ta zajmuje się również produktywizacją elementów, walących się do Szanghaju bez określonego zajęcia, aby wdrożyć je do regularnej pracy i dać im możliwość przy budowie nowych Chin

Prasa Tito milczy o nocie ZSRR

MOSKWA (PAP) Agencja TASS donosi z Belgradu, że choć minęło już pięć dni od chwili ogłoszenia noty rządu ZSRR do rządu jugosłowiańskiego — prasa jugosłowiańska w dalszym ciągu nie wspomina ani słowem o tej nocie.

Przew. komisji prawniczej kongresu USA przeciw „pomocy wojskowej” dla Europy Zach.

WASZYNGTON, (PAP). — Komisja prawnicza Kongresu USA kontynuowała w dniu 16 bm. dyskusję nad projektem ustawy o „pomocy wojskowej”.

Przewodniczący komisji — kongresman z ramienia partii demokratycznej w stanie Illinois, Sabath — poddał ostrej krytyce projekt ustawy i stosowane dla jego poparcia szerzenie psychozy wojennej i mitu „agresji radzieckiej”. Sabath potępił politykę zagraniczną rządu USA, „pragnącego karmić świat amunicją i pociskami”.

Sabath oświadczył, że nawet wyznawcy polityki zbrojeń zgodni są co do tego, że w chwili obecnej nie istnieje realne niebezpieczeństwo wojny i pod-

kreślił, że jest zwolennikiem wzmocnienia roli ONZ, nie zaś „pomocy wojskowej”.

Przemówienia innych członków komisji prawniczej miały charakter wręcz cyniczny. Kongresman stanu Missisipi — Colmer — oświadczył, że byłoby lepsze „bez skrępowania” zamieścić w projekcie ustawy punkt, przewidujący możliwość wysyłania wojsk amerykańskich za granicę.

Kongresman Cox (stan Georgia) sprzeciwił się zmianie nazwy projektu ustawy o „pomocy wojskowej” na nazwę „projekt ustawy o wzajemnej pomocy w celach obrony”.

Komentarze prasy Izraela o zamachu stanu w Syrii

TEL AVIV, (PAP). — Prasa w Izraelu obszernie komentuje dokonany przed paru dniami zamach stanu w Syrii.

Dziennik „Hejrut” w artykule zatytułowanym „Anglia przygotowuje się

do drugiej rundy” uprzedza, że „przewrót w Syrii dokonany pod kierownictwem Anglii jest przygotowaniem krajów arabskich do drugiej wojny w Palestynie.

Dokonawszy zamachu stanu — pisze autor — Wielka Brytania dopuściła się jednego z misterniejszych aktów zdrady, którego celem jest ponowne zdobycie wpływów utraczonych przez nią w ostatnich miesiącach.

Dziennik „Haboker” oświadcza, że zamach stanu w Syrii jest ciosem dla Francji, która dąży do tego, by stać się decydującym czynnikiem na Bliskim Wschodzie. Przewrót ten zadał również cios interesom Stanów Zjednoczonych.

Dziennik „Kol Haam” podkreśla, że przyczyną zamachu stanu w Syrii tkwią we współzawodnictwie rządów brytyjskiego i Stanów Zjednoczonych o hegemonię na Bliskim Wschodzie.

Rezolucja Międz. Fed. Zw. Nauczycielskich

(Dokończenie ze str. 1) lepszenie warunków bytu robotników, o prawa i wolności demokratyczne.

2 Konferencja uważa, że należy stworzyć szeroki front pracowników szkolnictwa, walczący u boku klasy robotniczej w obronie oświaty zagrożonej przez przygotowania wojenne. Walka przyjmie różne oblicza w poszczególnych krajach:

W krajach paktu atlantyckiego walka ta toczy się w obronie demokracji i szkół i niezależności studiów. W Stanach Zjednoczonych walka ta toczy się o wolność nauk przeciwko dyskryminacji rasowej i o nauczanie w duchu pokoju.

W Niemczech jest ona związana z walką o zjednoczenie Niemiec.

W krajach kolonialnych i zależnych trwa walka o wyzwolenie narodów, o rozwój kultury narodowej — trwa walka przeciwko dyskryminacji rasowej.

3 Konferencja aprobuje manifest i działalność Światowego Kongresu Zwolenników Pokoju oraz upoważnia Biuro Wykonawcze Międzynarodowej Federacji Zw. Nauczycielskich do czynnego udziału w pracach Stałego Komitetu Światowego Kongresu Zwolenników Pokoju.

4 Konferencja zobowiązuje związki krajowe Międzynarodowej Federacji Zw. Nauczycielskich do wzięcia udziału w pracach Narodowych Komitetów Zwolenników Pokoju.

5 Konferencja wyraża całkowitą aprobatę dla projektu zorganizowania Światowego Dnia Pokoju w dniu 2 października.

6 Biuro Wykonawcze powinno utworzyć ośrodek dokumentacji oraz rozpowszechniać materiały dotyczące zniszczeń podczas ostatniej wojny, materiały o konsekwencjach tej wojny w każdym kraju oraz o obecnej polityce przygotowań wojennych.

7 Biuro Wykonawcze powinno związać się ściśle z Międzynarodowymi Organizacjami Kobiet, młodzieży i intelektualistów w celu stworzenia szerokiego frontu walki przeciwko wojnie.

8 Konferencja domaga się wzmocnienia walki o zmniejszenie budżetów wojennych i o zwiększenie dotacji na szkolnictwo.

9 Konferencja potępiła stanowczo rządy, które tłumią myśl postępową i prześladowają nauczycieli uczących dzieci prawdy, oraz które utrudniają legalną działalność nauczycielskich organizacji zawodowych.

Konferencja wyraża przekonanie, że dzięki działalności nauczycielstwa ściśle współpracującego z klasą robotniczą, szkoła przestanie być środkiem ujarzmania człowieka, a stanie się wszędzie środkiem jego wyzwolenia, a nauczyciel, zamiast być narzędziem w rękach podlegaczy wojennych, będzie sprawcą pokoju i demokracji.

Debata w parlamencie węgierskim nad projektem nowej konstytucji

BUDAPESZT, (PAP). — Parlament węgierski odbył w środę posiedzenie, na którym wicepremier Matias Rakosi dał generalną i szczegółową analizę projektu nowej konstytucji Węgierskiej Republiki Ludowej.

Przemówienie Rakosi'ego było często przerywane burzliwymi oklaskami, zwłaszcza w chwili gdy wicepremier oświadczył, że Węgry zgodnie z nowym projektem konstytucji są państwem robotników i chłopów, oraz że w interesie zabezpieczenia wykonywania praktyk religijnych projekt konstytucji przewiduje rozdział kościoła od państwa.

Wicepremier Rakosi podkreślił następnie, że komisja redakcyjna wzięła za punkt wyjścia przemiany, jakie zaszły na Węgrzech od chwili wyzwolenia kraju przez Zw. Radziecki. Węgierska klasa robotnicza w sojuszu z pracującym chłopstwem i w oparciu o Zw. Radziecki odniosła po ciężkich bojach zwycięstwo nad starym systemem, objęła władzę i wkroczyła na drogę budowy socjalizmu. W wyniku tego zwy-

cięstwa przemysł w 91 proc. został nacjonalizowany lub uspołeczniony, przy czym produkcja jego znacznie — bo o 30 proc. — przekroczyła poziom przedwojenny. W rolnictwie zlikwidowano własność obszarową i rozdano ziemię chłopom oraz w znacznym stopniu ograniczono wpływy bogaczy wiejskich i spekulantów. Budownictwo socjalizmu na wsi jest wprawdzie dopiero w zaczątku, ale i tu można już zauważyć, że rozwój idzie w kierunku wspólnej, zespolonej produkcji.

Burzliwą owacją na cześć Rakosi'ego Zgromadzenie Narodowe przyjęło jego przemówienie. Nad projektem konstytucji trwa debata. Do głosu zapisało się kilkunastu mówców.

RADIO — TELEFON TELEGRAF

W Szwecji został powołany do życia komitet obrony pokoju. W ogłoszonym manifestie komitet domaga się zakazu broni atomowej, rozciągnięcia kontroli nad energią atomową oraz powszechnej redukcji zbrojeń.

Agencja Nowych Chin donosi, że z rozkazu wojskowego komitetu kontroli zanknięte zostało amerykańsko - chińskie towarzystwo żeglugi powietrznej. Samoloty tego towarzystwa często wykorzystywane były do bombardowania obiektów w wyzwolonych okręgach Chin oraz do przewożenia broni, amunicji i innego sprzętu wojennego dla oddziałów Kuemintang.

W Sofii (Bulgaria) odbyło się posiedzenie KC Bułgarskiej Partii Komunistycznej, na którym rozpatrzone szereg spraw organizacyjnych. Do Biura Politycznego wybrano Czernikolewa, Da miasłowa i Neiczewa. Kandydatami na członków Biura Politycznego wybrani zostali Ganew i Dinow. Komitet Centralny postanowił wykluczyć z Komitetu Pawłowa za jego nieszczerze stanowisko wobec partii w związku ze sprawą Tralezko Kostowa.

16 bm. rozpoczęły się w Pradze rokowania handlowe pomiędzy Czechosłowacją i Szwajcarią. Przedmiotem rokowań jest sprawa wymiany towarowej i regulowania wzajemnych płatności.

13 wybitnych niezonych francuskich wyjechało na zaproszenie rządu rumuńskiego do Bukaresztu, aby wziąć udział w święcie wyzwolenia Rumunii obchodzonym 23 bm.

Z Ekwadoru (Ameryka Południowa) donoszą, iż nowe trzęsienie ziemi nawiedziło miasto Ambato, które niedawno uległo prawie całkowitemu zniszczeniu wskutek wstrząsów podziemnych. W wyniku tego trzęsienia, reszta niezniszczonych dotychczas domów legła w gruzy.

Grecka agencja Elfteri Ellada podała bilans strat wojsk ateńskich w czasie walk o Vitsi i Grammos. Z ogłoszonych przez agencję danych wynika, że w okresie od 2 — 15 sierpnia faszyści greccy stracili w zabitych i rannych blisko 17 tysięcy żołnierzy i oficerów.

Prawda o szkolnictwie

w świetle obrad i sprawozdań

Zasadą ogólnie obowiązującą przed wojną i obecnie w krajach kapitalistycznych jest tak zwana „apolityczność” szkolnictwa.

„Szkoła powinna wpajać w umysły uczniów idee piękna, dobra i prawdy” — głoszą zwolennicy tego poglądu. — „Dlatego winna być odseparowana od zmiennych wpływów bieżącej polityki”.

Jest to twierdzenie nie tylko z gruntu fałszywe, lecz także wysoce szkodliwe, dlatego, że operując pozorami słuszności, noże wprowadzić w błąd niedoświadczonych i nie wyrobionych czło- wieka. Należy uświadomić sobie w całej pełni fakt, że każdy system szkolnictwa i duch wychowania w szkołach jest w ścisłej zależności od panujących w danym kraju stosunków społeczno - politycznych. Owe wniosły „idee piękna, dobra i prawdy” tworzą żelazny repertuar ideologii czysto klasowej, obowiązującej w danym czasie i społeczeństwie, które nie słusznie podnosi się do godności ideałów ogólnie - ludzkich i pozaczasowych, nie istniejących w ogóle. Pod tą maską kryją się najczęściej bardzo poziome, często wręcz zbrodnicze cele, których narzędziem i wykonawcą staje się szkolnictwo, wychowujące młode pokolenie w duchu odpowiadającym interesom klasowym sfer rządzących w danym kraju.

TREŚCIĄ WYCHOWANIA — WALKĄ O WOLNOŚĆ

Wręcz odmiennie zapatruje się na te sprawy postępowa część społeczeństwa: celem szkoły jest wychowanie młodzieży na świadomych obywateli w służbie społeczności i demokracji. Sprawa zaś demokracji — to sprawa wolności polegającej na zniesieniu wyzysku człowieka przez człowieka. W przeżywanym obecnie okresie historycznym treścią wychowania demokratycznego jest walka o wolność ludzi uciemiężonych na całym świecie, aktywne poparcie ideałów demokracji w walce o nowy, lepszy, świat w ścisłym współdziałaniu z najbardziej postępową klasą współczesnego społeczeństwa — klasą robotniczą.

Na tym stanowisku stanęli uczestnicy IV Konferencji Świa-

towej Federacji Związków Nauczycielskich. Wzięło w niej udział kilkudziesięciu delegatów reprezentujących 18 państw. Obrady i sprawozdania uczestników konferencji rzuciły jasną sprawę światła na stosunki panujące w szkolnictwie różnych krajów. Bogaty materiał sprawozdawczy ujawnił bezlitośnie cały ogrom obłudy i nie-realność górnolotnych haseł głoszonych w krajach kapitalistycznych. Okazało się, że owe ideały „piękna, dobra i prawdy”, jakie ma wpajać młodzieży tamtejsza szkoła, znajdują się wraz z całym szkolnictwem, pod bardzo ścisłą i despotyczną kurtelą sfer rządzących. Tak jest zarówno w przodujących pod względem kultury i oświaty państwach kapitalistycznych, jak i w najbardziej zacofanych koloniach zamieszkałych przez „ludy kolorowe”.

SWOBODA MYŚLI — PRZESTĘPSTWEM

W Stanach Zjednoczonych nie ma już wolności nauczania, myśli i słowa. Wielu znanym profesorom i bardzo wielu szeregowym nauczycielom odmówiono prawa nauczania z tego powodu, że ich demokratyczne poglądy nie odpowiadają interesom sfer rządzących. Swoboda myśli jest w ojczyźnie dolara przestępstwem. Róża Russel z Nowego Yorku, przewodnicząca ogólnokrajowego związku nauczycieli (C.I.O.) stwierdziła co następuje:

„W szkołach początkowych jesteśmy świadkami niebezpiecznego zjawiska paczenia i wykoszlawiania umysłów naszych dzieci, robienia z nich takich samych barbarzyńców, jakich tworzyli hitlerowcy po 1933 roku”.

W Stanach Zjednoczonych od czasu się powszechnie brak szkół, znaczny procent dzieci nie może uczęszczać do szkoły

i wyrasta na analfabetów; uposażenie nauczycieli jest tak niskie, że mało kto chce się poświęcić temu zawodowi, a jednocześnie połowa wydatków obrzucanego budżetu tego kraju idzie na zbrojenie.

Podobnie dzieje się w Anglii, gdzie roczne wydatki na zbrojenia wynoszą 760 milionów funtów, podczas gdy na oświatę przeznaczają się zaledwie 162,5 miliona funtów.

Te same reakcyjne siły w Niemczech Zachodnich, pozostałe pod opieką rządów angielskich, zatrują młode pokolenie w szkołach niemieckich duchem militarystyki, co stanowi groźbę dla pokoju i bezpieczeństwa ludów Europy.

W ŚWIETLE CYFR

Jeżeli tak sprawy się mają w przodujących państwach demokracji zachodniej, to cóż mówić o krajach kolonialnych? Oficjalne sprawozdanie rządowe brytyjskich władz administracyjnych w Kamerunie stwierdza, że w kraju tym 95 proc. ludności stanowią analfabeci. Na Złotym Wybrzeżu analfabetów jest 80 procent, na Wyspach Salomona — 95 proc. W brytyjskiej Tanganice zaledwie 10 procent dzieci tubylców uczęszcza do szkoły. W kontrolowanej przez Belgię Ruandurundi jedynie 6 procent budżetu idzie na oświatę, co stanowi około 4 centy rocznie na głowę ludności. W ciągu 32 lat panowania belgijskiego na tych terenach ani jeden tubylec nie uzyskał wyższego wykształcenia.

Nie lepiej przedstawia się sprawa w formalnie „niezawisłych” i „suwerennych” krajach Ameryki Południowej, gdzie przeważnie panują marionetkowe rządy cieszące się poparciem dolarowej klikki Stanów Zjednoczonych.

W IMIENIU AMERYKI ŁACIŃSKIEJ

Oto wyjątek ze sprawozdania Lius'a Luksic'a, delegata Boliwii, jedynego, który mógł przybyć na Kongres przedstawiciela

20-stu republik Ameryki Łacińskiej:

„Analfabeci w Boliwii stanowią 80 procent ludności, a szkół powszechnych mamy 1800 na ogólną liczbę 3.500.000 mieszkańców. Budżet wojskowy jest 4-krotnie wyższy od budżetu oświaty. Nasze szkoły mieszczą się przeważnie w budynkach prywatnych, przy czym państwo poświęca znaczną część budżetu na pokrycie czynszów. Mamy setki szkół, gdzie dzieci nie mają ołówków ani książek. Nauczyciele muszą posługiwać się prymitywnymi środkami w nauce czytania — tablicą i kawałkiem wapna. Pracę utrudnia jeszcze ta okoliczność, że ludność posługuje się różnorodnymi językami, prawie 75 procent ludności nie zna oficjalnego języka państwowego, t.j. hiszpańskiego... W stolicy Boliwii La Paz 38 procent dzieci nie może uczęszczać do szkół, gdyż nie mają żadnej odzieży. Ankiety lekarskie stwierdziły, że dzieci uczęszczające do szkół, tylko w 3 procentach są zdrowe... Wynagrodzenie nauczycieli jest tak niskie, że nauczyciel, aby wyżyć musi uciekać się do innych zawodów. I tak mamy nauczycieli — szoferów, kupców, inżynierów itp. Zastraszająca jest liczba nauczycieli, którzy wskutek takiej sytuacji gospodarczej odebrali sobie życie albo zwariowali.

ZMIANA W CIĄGU 32 LAT

Zupełnie inaczej przedstawia się sytuacja szkolnictwa w Zwią-

zku Radzieckim i w krajach demokracji ludowej, gdzie dostęp do nauczania jest rzeczywiście powszechny, gdzie stworzono nieograniczone możliwości kształcenia się i awansu społecznego dla najszerzych mas ludowych. W tych warunkach nauczanie staje się rzeczywiście demokratyczne, a nauczyciele uzyskują możliwość rozwoju i awansu społecznego, o którą nadaremnie dotąd walczyli w krajach kapitalistycznych i kolonialnych.

A przecież Rosja Carska niewiele różniła się pod tym względem od krajów kolonialnych. W Kazachstanie przed rewolucją tylko 2 procent ludności umiał czytać i pisać. Dziś w tej republice jest 8 tysięcy szkół, w których kształcą się przeszło milion dzieci nie licząc 23-ch wyższych uczelni i 200 szkół technicznych: oto zmiana, jaka zaszła w ciągu 32-ch lat rządów radzieckich w tym kraju!

Sprawozdania te mają swą głęboką wymowę. To nie tylko dwa różne poglądy na rolę i znaczenie szkolnictwa, lecz wręcz dwa różne światy — postęp i wolność z jednej strony, z drugiej zaś ucisk i ciemnota. Nie trudno określić stanowisko nauczycielstwa w tej sytuacji. Cała sympatia każdego rzetelnego pracownika na polu oświaty i kultury jest po stronie sił postępu i prawdziwej demokracji; gwiazdą przewodnią jego życia i pracy jest troska o wychowanie młodego pokolenia, które by potrafiło zapewnić tym siłom ostateczne zwycięstwo.

Województwo pomorskie przygotowuje się do siewów jesiennych

W województwie pomorskim rozpoczęto przygotowania do siewów jesiennych. Plan tych prac przewidyuje m. in. zwiększenie obszaru upraw pszenicy ozimej o 11 tys. ha. Spółdzielnie gminne przystąpiły do rozprowadzania 23.450 ton nawozów sztucznych i 2156 ton kwalifikowanych nasion pszenicy i żyta.

W ramach pomocy państwowej ma- i średniorolni chłopci woj. po-

morskiego otrzymali 32 mil. zł kredytów na zakup nawozów sztucznych i 30 mil. na zakup ziarna siewnego.

W przeprowadzeniu siewów jesiennych dopomogą chłopom spółdzielcze ośrodki maszynowe. Ośrodki te przygotowały do prac jesiennych 110 traktorów, 1606 siewników rzędowych i 293 siewniki na wozowe.

JAK BYŁO W NOWOSIELCACH?

Manifestacja w Nowosielcach, najbardziej liczbowo okazała, jaką zorganizował ruch ludowy w okresie międzywojennym, odbyła się w dniu 29 czerwca 1936 r. Na zgromadzenie według wiarogólnych obliczeń przybyło ponad 120.000 osób, głównie z okolicznych powiatów przeworskiego, jarosławskiego, łaniewskiego, ale nie brak też było ludzi z okolic dalszych i nawet dalekich, jak z nowosądeckiego, nowotarskiego, żywieckiego, bocheńskiego. Zjawili się też delegacje chłopów z Lubelszczyzny, Kielecczyzny, Mazowsza, Łódzkiego.

Oddźwięk Nowosielec był niewątpliwie duży. Echa tej gromadnej manifestacji rozszły się szeroko, akcentowano zwłaszcza jej antysanacyjny charakter. A jednak w takiej ocenie tkwił zasadniczy błąd, rodzący się z tych samych źródeł, jak i szereg innych ówczesnych błędów. Ze masy chłopskiej — idące często pieszko dziesiątki kilometrów, gdyż nie stać je było na koleją, na autobus czy wynajęcie furmanki — były nastawione wrogo w stosunku do ustroju, jaki niósł im tylko krzywdę i

nędę, to nie może ulegać wątpliwości. Ale, że te masy — te sto czy sto dwadzieścia tysięcy ludzi — zostały i tym razem zwiędzone, oszukane, wyprowadzone w pole przez ówczesne kierownictwo partyjne, to także niezbity fakt.

Krótko moglibyśmy powiedzieć, iż szeregi ludowe dojrzały w zupełności do walki z prawicą społeczną i sanacyjną, z wszelką reakcją i faszystwem, gotowe były do rewolucyjnego zrywu, czego zresztą dały przykład podczas strajku chłopskiego 1937 r. Ale „góra” — gdzie już wtedy główne skrzypce uchwyciła Mikołajczyk i Kot, pupile obszarowego Związku Ziemiaków, kapitalistycznego „Lewiatana”, sanacyjnych „Napraviaczy”, a nawet samego Rydza-Smigłego i księży kardynałów — podszła do Nowosielec od strony całkowicie innej, niżeli ludowcy z gromad, gmin i powiatów. Ta „góra” potraktowała chłopską gotowość do walki z wrogim ustrojem, jako odskocznice do swoich własnych targów z sanacją i klerem o współdziałanie we władzy, w rządzeniu Polską na starą modłę i we-

dlug starych prawideł. Jednak chłopcy o tym nie wiedzieli, nie mogli wiedzieć, bo im tego panowie z rządzącej „góry” nie powiedzieli, bo woleli to zatrzymać dla siebie w tajemnicy, na własny użytek, dla własnej korzyści.

Dla potwierdzenia naszej tezy podamy kilka faktów, z których większość bodaj nigdzie dotychczas nie była publikowana. Zatem — po kolei, po porządku.

Nie było i nie jest tajemnicą, że tym, który wysunął projekt urządzenia uroczystości ku czci Michała Pyrzy, chłopskiego wójty z XVII wieku, był jeden ze współpracowników krakowskiego „Ilustrowanego Kurjera Codziennego”, pozostającego podówczas na służbie sanacji. Sam zaś p. Tadeusz Opiola — tak się ów dziennikarz nazywa — politycznie ciężko wyrażnie ku endeccji. On zatem rzucił myśl, aby Pyrzy — chłopskiemu wójtowi z łaski dziedzica usypać w Nowosielcach pamiątkowy kopec.

Otóż na nowosieleckim zebraniu gromadzkim, jakie odbyło się 6 czerwca 1935 r., wybrany został „komitet budowy kopca”. Któż do tego komitetu wszedł? Przewodnictwo oddano miej-

scowemu proboszczowi, ks. Józefowi Ulanowskiemu. Na członków powołano: kierownika szkoły Bolesława Stopę, sołtysa Karola Zmorę, miejscowych gospodarzy: Antoniego i Walentego Curzytków, Kazimierza Bedę, Franciszka Słyszka, oraz przedstawicieli: Kółka Rolniczego, Koła Mł. Wiejskiej „Wici” i koła „Katołickiego Stowarzyszenia Młodzieży” (księżowskiej).

W ten sposób i w tym składzie wyłoniony „miejdzorganizacyjny”, czy „miejdzypartyjny” komitet radził niemal cały rok, przygotowując uroczystość o charakterze lokalnym, a ściślej — parafialnym. W nowosieleckim kościele i potem w pobliżu kościoła miały się odbyć wszelkie obrzędy przy poświęceniu kopca. Tak się zanosilo, tak miało być, ale stało się inaczej.

W dniu 31 maja 1936 r. przyjechali do Nowosielec przedstawiciele Krakowskiego Zarządu Okręgowego Stronnictwa Ludowego na czele z drem Wikto- rem Jedlińskim z Jarosławia. I wtedy to na posiedzeniu komitetu, na wniosek przedstawiciela Zarządu Okręgowego, któremu prezesował wówczas Bruno Gruska, zapadła uchwała, ażeby na uroczystości odsłonięcia i poświęcenia

kopca w dniu 29 czerwca 1936 r. do Nowosielec oficjalnie zaprosić:

— Rydza - Smigłego,
— Obydwu biskupów diecezji przemyskiej, Bardę i Tomalę,
— Wszystkie organizacje i osoby z całej Polski bez względu na przynależność partyjną czy zawodową.

Czyli inaczej, a po prostu mówiąc — „wszystkie stany łącznie się”, albo „z szlachty polską polską lud”. W Nowosielcach, u kopca Pyrzy, miały się spotkać wszystkie „polskie stronnictwa”, wszystkie organizacje, wszystkie osoby, o przynależności do — ludowców, pepsowców, endeków, sanatorów, kleryków. Taka była intencja komitetu.

Realizując uchwałę komitetu z dnia 31 maja 1936 r., na uroczystości nowosieleckie zostali zaproszeni sanacyjny marszałek Rydz - Smigły oraz przemyski biskup Barda. Wymienionych — jak widzimy, bardzo autorytatywnego przedstawiciela dyktatury sanacyjno - faszystowskiej oraz reprezentanta wysokiej, hierarchii kościelnej — zaprosiły specjalne delegacje.

(D. c. n.)

Studenci czekają na kredyty

Zakończono już prace murarskie i ciesielskie przy budowie tzw. Domu Medyków przy ul. Leszczyńskiego 6. Na szczycie domu zawieszono tradycyjny „wieńiec”.

Mimo, iż uznano, że dom ten nie nadaje się do odbudowy, Bratnia Pomoc Studentów U. P. przy pomocy Opieki Zdrowotnej nad Młodzieżą Akademicką zabrała się do usuwania gruzów. W styczniu br. rozpoczęto prace budowlane z własnych kredytów.

Niestety, mimo, że budowa jest już na ukończeniu, „Bratniak” nie dysponuje dalszymi kredytami. Sądzić należy, że Ministerstwo Zdrowia udzieli potrzebnych funduszy i w najbliższym roku akademickim chorzy studenci będą mogli się leczyć w „Domu Medyków”.

Walka z analfabetyzmem w województwie poznańskim

W wyniku przeprowadzonej na terenie Poznania przez ORZZ rejestracji analfabetów ujawniono w Poznaniu około 800 osób. Liczba ta nie jest jednak kompletna, ponieważ wielu administratorów do mów, którym m. in. powierzono przeprowadzenie rejestracji nie wywiązało się z zadania. Wobec tego zarządy okręgowe poszcze-

Sprzęt sportowy dla kół wiejskich ZMP

Zarząd Wojewódzki ZMP w Poznaniu dążąc do umasowienia sportu na wsi przyznał 21 przodującym kolejom wiejskim ZMP cenne nagrody w postaci sprzętu sportowego. Zarząd Woj. ZMP przeznaczył na nagrody dla przodujących kół sumę 100.000 zł.

Dzieci robotników i małorolnych chłopów na koloniach Powiat Szamotuły ośrodkiem wczasów dla młodzieży szkolnej

(B) Inspektorat Szkolny, Wydział Opieki nad Dzieckiem w Szamotułach zrealizował już częściowo szeroko zakrojony plan Komisji do spraw Wczasów Letnich. Z dużą pomocą organizatorom kolonii przysły komitety rodzicielskie szkół podstawowych w powiecie. Pierwszeństwo do korzystania z wczasów mają dzieci robotników i małorolnych chłopów. Sprawa wciągnięcia do nowej akcji wczasów również i dzieci

Niezapomniane dziewczęta z Krotoszyń

Harcerski obóz to nie banda leniuchów — przekonali się o tym chłopcy z Węgorzewskiego

Harcerki krotoszyńskie obozowały w tym roku na pojezierzu mazurskim w miejscowości Pilwa, pow. Węgorzewo. Z obozu powróciły nie tylko zadowolone, ale wprost zachwycone: z radością i dumą stwierdzając, że wszystkie zadania i podjęte prace wykonały należycie.

NA obozie niczego im nie brakowało. Jedzenie było wyśmienite, teren obozowy — wymarzony. Zresztą co tu się rozchodzi: „Pojezierze Mazurskie”... — sama nazwa mówi o okolicy. Szczególną radość sprawiały harcerkom wycieczki krajoznawcze, zwłaszcza statkiem po jeziorach, podczas których wpadały w zachwyt nad cudami, jakie daje przyroda Pojezierza Mazurskiego.

Lecz nie tylko o przyjemno-

ciach myślały harcerki z Krotoszyń — chciały być również pożyteczne dla środowiska, w którym obozowały.

Dlatego brały udział w odchwaszczaniu pól i dróg, w poszukiwaniu stonki ziemniaczanej, w odświeżaniu wsi, a nawet przy żniwach. Wieczorami zaś w świetlicy starały się o podniesienie poziomu kulturalnego wsi, przez propagandę książki, prasy i higieny, przez referaty ideologiczne oraz gawędy związane z nowymi zagadnieniami gospodarczymi wsi. W świetlicy starały się również rozweselić miejscową ludność wesołymi piosenkami i skeczami, które miejscowa młodzież sobie szybko przyswajała.

Kursy zawodowe w I półroczu br. 1677 nowych świadectw

Poznański Zakład Doskonalenia Rzemiosła wykonał w 109 proc. plan szkolenia na pierwsze półrocze rb. Do 1 lipca wyszkolono 1.677 osób, które otrzymały świadectwa ukończenia kursów. W tej liczbie 1.262 osoby ukończyły kursy przygotowawcze do egzaminów czeladniczych. Większość kursistów rekrutowała się z osób, które nie mając dostępu do szkół zawodowych przed wojną i w czasie okupacji nie mogły, mimo długoletniej praktyki w zawodzie, zdać egzaminów czeladniczych i

miały drogę zamkniętą do awansu społecznego.

Obecnie zakład przystępuje do organizowania dalszych kursów. W dniu 5 września otworzy on w Poznaniu 5 — 6 kursów przygotowujących dalszych kandydatów do egzaminów czeladniczych z różnych zawodów.

Kursy przygotowujące do egzaminów mistrzowskich przewidziane są dla metalowców, elektryków, włóknarzy, murarzy i cieśli.

Kursy doskonalenia zawodowego organizowane będą dla specjalizujących się w żelbetownictwie, radiomechanice, kreśleniach technicznych. Ponadto przewidziane są krótkie kursy rachunków technicznych i liczenia suwakiem.

Zgłoszenia na kursy w Poznaniu przyjmuje oraz wszelkich informacji udziela kancelaria kursów Zakładu Doskonalenia Rzemiosła — Wały Zygmunt Augusta 15; na prowincji — dyrekcje publicznych średnich szkół zawodowych, od dnia 16 sierpnia br.

Rozwój spółdzielni pracy

Do końca pierwszego półrocza br. zorganizowano w kraju 111 robotniczych spółdzielni pracy, w których znalazło zatrudnienie 11.613 osób.

Członkowie spółdzielni, nie posiadający odpowiednich kwalifikacji zawodowych, otrzymują przeszkolenie na kursach, zorganizowanych przez Ligę Kobiet i Centralę Spółdzielni Pracy.

W ramach planu na br. przewiduje się dalszy rozwój spółdzielni pracy, przy czym w nowo utworzonych placówkach znajdzie zatrudnienie co najmniej 9 tysięcy kobiet.

»Jaka broń wojował od takiej zginął« Śmierć na skutek nieostrożności

(Ki) Przed kilku dniami zastrzelił się w Drzewcach (pow. międzychodzki) ob. H. Majewski.

Wypadek nastąpił wskutek nieostrożnego obchodzenia się z bronią myśliwską. Wypożyczył on od leśnika Wilińskiego flower i udał się z drem Muchą ze Szczecina na strzelanie do celu. Wskutek nieostrożnej manipula-

Nad Wartą

SZCZĘŚLIWY KONIEC

(K) Żniwa w powiecie Międzyrzecz są już na ukończeniu. Zboża ozime sprzątnięto w 100 proc., tak samo jęczmień. Do wózków pozostało tylko nieco owsa.

ALBO — ALBO

(K) W ramach kredytów na odbudowę wsi 25 rolników w powiecie Trzcianka otrzymało pożyczkę na odremontowanie zniszczonych gospodarstw. Prace remontowe mogą rolnicy przeprowadzać samy sposobem gospodarczym, lub dać zlecenie na roboty Spółdzielni Budownictwa Wiejskiego. To jednak zależy, jak kto sobie lepiej wykalkuluje, byleby za uzyskany kredyt doprowadził gospodarstwo do porządku.

DZIELNI STRAŻACY

(Ki) Podczas burzy w nocy z 9 na 10 sierpnia br. uderzył piorun w drewnianą szopę przy Placu Rolnym w Międzychodzie. Natychmiastowa akcja OSP zapobiegła zapaleniu się sąsiednich domów mieszkalnych i uratowała ich mieszkańców od większych strat.

PRACOWICI CHŁOPCY

(Ki) W szkole podstawowej w Międzychodzie mieści się obecnie drugi turnus chłopców z Inowrocławia. Mali Kujawiacy spędzają czas nie tylko na zabawie, lecz pracują także i dla miejscowego społeczeństwa. Ostatnio np. część starszych chłopców oczyściła z chwastów park miejski nad jeziorem Kuchennym.

CO POTRAFI JEDNA GMINA

(Ki) Celem podniesienia gospodarki rolnej w gminie Międzychód — Wieś, projektuje się zbudowanie 6 silosów w gromadzie Wielowieś i we wsi samopomocowej Skrzydlewo oraz budowę 25 gnojowni w gromadach Skrzydlewo, Bielsko i Wielowieś. Prócz tego planuje się założenie stosów kompostowych dla użyźnienia łąk, itp. w gromadach Kamionna i Kolno, Fundusze na powyższe inwestycje będą czerpane z podatku gruntowego płaconego przez rolników oraz bezzwrotnej pożyczki Zarządu Gminnego w wysokości 50 tys. zł.

...I „SŁUŻBA POLSCE”

W woj. poznańskim w akcji prac do rywczyczych przodują hułce „SP” pow. kościańskiego. Szczególnie poważne wyniki osiągnęła młodzież „SP” tego powiatu w pracach na roli, przy przerywaniu buraków, odchwaszczaniu, poszukiwaniu stonki ziemniaczanej na powierzchni 136 ha oraz przy budowie 10 km odcinka linii radiotelegraficznej.

DWA LATA —

A JEDNAK WYKRYTO

(B) W sierpniu 1947 r. dokonano włamania do sklepu Spółdzielni „Jedność” przy ul. 3 Maja w Szamotułach. Skradziono wówczas większą ilość towarów spożywczych, papierosów itp. Komendzie Miejskiej MO w Szamotułach udało się ostatecznie wykryć sprawców włamania. Są nimi: Zygmunt Dokudowicz i Ludwik Dera — obydwaj z Szamotuł. Wyrokiem Sądu Grodzkiego w Szamotułach zostali skazani: Dokudowicz na dwa lata więzienia, Dera jako współnik kradzieży na 1 rok więzienia. Dokudowicza sprawdzono na rozprawie z więzienia, gdzie już odsiadywał karę 6 lat za kradzież na kolei i opór przeciw władzy.

wiejskich, jest podstawą działania czynnika społecznego.

Na wczasy wyjechało dzieci robotników — 1.297, chłopów — 768, inteligencji pracującej 420, razem — 2.485. Kolonie zostały utworzone w następujących punktach powiatu: Dębnie, Buszewie, Kobylnikach, Obrzycku, Pożarowie i Bytniu.

W drugim turnusie 131 dzieci szkół podstawowych nr 1 i 2 wyjechało do Szczawnicy. W pierwszym turnusie przebywało w tym pięknym uzdrowisku 55 dzieci szkół podstawowej z Wronek.

Troskliwa opieka, dobre odżywienie, słońce i górkie powietrze zrobiły swoje. Wszystkie dzieci, przybrały na wadze — zapewnia nas kierownik grupy powracających dzieci. Świadczyły o tym najlepiej ich twarze opalone i tryskające zdrowiem.

Na kolonie do Dębiny pod Pniewami skierowano w drugim turnusie 128 dzieci z Szamotuł i okolicznych wiosek. Działwę ulokowano w pałacu, okolonym pięknym parkiem. Drugą grupę, w licz-

bie 48 dzieci szkoły podstawowej nr 3 z Szamotuł, umieszczono w pałacu w Buszewie, w którym ostatnio obozowała 7 drużyna harcerska z Poznania. Na podkreślenie zasługuje piękny gest harcerzy poznańskich, którzy pozostawili na miejscu 100 łóżek do dyspozycji swoich następców.

Poza tym na terenie powiatu utworzono kolonie dla dzieci z innych części kraju. W Annogórze pod Obrzyckiem, w dawnym zamku Raczyńskich, przebywa na II turnusie 90 dzieci pracowników Państwowego Przedsiębiorstwa Budowlanego z Poznania. W Kobylnikach, w dawniejszej siedzibie Twardowskich — 80 dzieci pracowników Zakładów Wytwórczych „Centra” z Poznania, Bielska i Warszawy.

Wydział Opieki nad Dzieckiem Insp. Szkolnego w Szamotułach podkreśla, że nie zapomniano również o matkach i dzieciach wiejskich. Utworzono w powiecie 11 dziecińców, które skupiają przeciętnie po 20 dzieci. Znajdują tam one miłą rozrywkę i opiekę wykwalifikowanych wychowawczyń Zw. Samopomocy Chłopskiej. Dziecińce te finansuje Państwo i ZSCH.

Suma preliminowana na kolonie w pow. szamotulskim wynosi w r. bież. 2 miliony 200 tys. zł, z czego 200 tys. zł przeznaczono na fundusz wycieczkowy dla dzieci, które nie biorą udziału w koloniach.

OGŁOSZENIA DROBNE

RÓŻNE

WIRÓWKI oraz części do wirówek wszelkich systemów, poleca: Karol Adamski, Poznań, Św. Marcina 13, tel. 4.-94. 1104z

Redakcja i Administracja: Poczta 1, ul. Dąbrowskiego 77, tel. Red. 90-40, Adm. 93-94.

CENNIK OGŁOSZEŃ
Ogłoszenia wymiarowe (za 1 mm szer. 1 szpalty):
Taryfa za mm w tekście, za tekstem nekr.
do 70 mm 75.— 50.— 50.—
71 — 120 mm 100 — 60 — 60 —
121 — 200 mm 120.— 80.— 100.—
201 — 300 mm 160.— 130.— 140.—
ponad 300 mm 220.— 180.— 180.—
Ogłoszenia „drobne” za wyraz zł 30.—. Poszukiwania pracy za wyraz zł 20.—. Za niedzielę i święta — 30% dodatku; za układ tabelaryczny — 100% drożej; za miejsce zarezerwowane — 50% drożej.

PRENUMERATA MIESIĘCZNA 120 zł. Wpłacać na Konto PKO Warszawa nr I-8666

WYDAWCA: Nacz. Kom. Wyk. Stronnictwa Ludowego. Odpowiada za pismo Kolegium Redakcyjne. Drukarnia Spółdz. Wyd. „Wydawnictwo Ludowe” Warszawa, Skolniewska 5.

Głos dziennikarza radzieckiego

o dzisiejszym rozwoju wsi polskiej

Dziennik „Prawda“ zamieszcza trzecią z kolei korespondencję wybitnego publicysty radzieckiego Zaslawskiego o Polsce, poświęconą zagadnieniom wsi polskiej.

Zaslowski stwierdza, że ogromnym osiągnięciem wsi polskiej jest odbudowa rolnictwa ze zniszczeń wojennych wbrew zacieklemu oporowi wywieszonych obszarników oraz bogaczy wiejskich.

Zaslowski podkreśla, iż chłop polski przeszedł w toku ostatnich kilku lat wielką szkołę polityczną, wskazując zarazem, że w miarę odbudowy i rozbudowy gospodarki wiejskiej oraz jej przeobrażenia się wzrasta opór niedobitków reakcji, bogaczy wiejskich i zastrza się walka klasowa na wsi.

Z uznaniem pisze Zaslowski o osiągnięciach pierwszych zespołów gospodarstw wiejskich, wskazując jako przykład jedną z pierwszych spółdzielni wiejskich w Marszowicach pod Wrocławiem, która już w roku bieżącym zbiera plon dwukrotnie większy, aniżeli okoliczne indywidualne gospodarstwa chłopskie.

Zaslowski stwierdza, że chłop polski coraz bardziej przekonują

się o przewadze gospodarki zespołowej, do czego przyczyniły się zarówno wycieczki chłopów polskich do ZSRR, jak i sukcesy pierwszych polskich spółdzielni

wiejskich. W zakończeniu Zaslowski omawia perspektywy, które dla rolnictwa polskiemu zaopatrzenie w najbardziej nowoczesną technikę przez plan 6-letni.

Ustka protestuje przeciw groźbom Watykanu

(om) W budynku Domu Dziecka Zw. Bojowników z Faszyzmem i Najazdem Hitlerowskim w Ustce goszczą obecnie w drodze wymiany goście z Czechosłowacji. Kierownik kolonii czeskiej ob. Jarosław Karozik oraz wychowawcy wzięli udział w ostatnim plenarnym posiedzeniu Miejskiej Rady Narodowej, na którym omawiano aktualne sprawy.

Najważniejszym z punktów porządku dziennego było uchwalenie budżetu na rok następny. Opracowanie budżetu musiano przyspieszyć z tego względu, że obecnie rok administracyjny pokrywa się z rokiem kalendarzowym.

Drugim punktem, który wywołał ożywioną dyskusję członków Rady jak i gości był referat członka Prezydium MRN ob. Druhała na temat stosunku Kościoła do Państwa wobec groźby ekskomunikacji papieskiej.

Z dyskusji, w której wzięło udział wiele osób, stwierdzić moż-

na, że sprawy religii żywo wszystkim interesują. W rezultacie powzięto uchwałę, która zawiera m. in. następujące sformułowanie.

„Wobec powziętej na kongregacji kardynałów w Stolicy Apostolskiej w Rzymie groźby zastosowania ekskomunikacji w stosunku do działaczy komunistycznych jak i współdziałających z ruchem ludowo-demokratycznym, Miejska Rada Narodowa w Ustce mając na względzie, że podobne posunięcia papieża w stosunku do Polski miały już miejsce wielokrotnie w przeszłości, podjęła uchwałę potępiającą ten akt Stolicy Apostolskiej, gdyż uważa, że jest to jeden z licznych chwytów międzynarodowej reakcji, która użyła autorytetu Kościoła do celów niezgodnych z prawdziwym duchem chrześcijańskim, że krok ten jest sprzeczny z żywotnymi interesami Państwa i jako taki nie obowiązujący dla prawdziwego Polaka“

Więcej roślin przemysłowych będziemy siać jesienią

(s) Tegoroczny plan zasiewów na Wybrzeżu, w obrębie województwa gdańskiego znacznie się różni od planu z ubiegłego roku. Zeszłoroczny plan zasiewów ozimych nastawiony był na maksymalną produkcję zbóż chlebowych. Obecnie produkcja rolna przewiduje zwiększenie u nas obszaru zasiewów pszenicy, jako lepiej udającej się na żyznych glebach żuławskich oraz roślin pastewnych i przemysłowych.

Plan więc przewiduje obsianie około 37.000 ha pszenicy, 130.000 ha żyta, 1.900 ha jęczmienia ozimego i 7.100 ha rzepaku ozimego. Plan bierze pod uwagę potrzeby stale zwiększającej się gospodar-

ki hodowlanej na Wybrzeżu. To też w porównaniu z rokiem ubiegłym zmniejszy się obszar zasiewu żyta o 14.000 ha, natomiast zwiększony będzie obszar zasiewu pszenicy o 6.000 ha i roślin olejnych o 3.000 ha.

Dla zapewnienia rolnikom dobrego ziarna siewnego Ministerstwo Rolnictwa przyznało na woj. gdańskie dla podziału pomiędzy drobnych i średniorolnych chłopów oraz spółdzielni produkcyjnych 354 ton żyta kwalifikowanego i 350 ton pszenicy kwalifikowanej. Ziarno to można nabywać za gotówkę lub wymieniać na własne zboże niekwalifikowane w stosunku 110 kg na 100 kg.

SPORT

ZWYCIĘSTWA BOKSERÓW

W drugim dniu turnieju bokserzy polscy odnieśli duży sukces. Z 6-ciu rozegranych walk 5 zakończyło się zwycięstwami pięściarzy polskich. W wadze muszej Woźniak wygrał wysoko na punkty z Sarko (Węgry). W wadze lekkiej Debisz wygrał przez dyskwalifikację Mulisa (ZSRR) w trzeciej rundzie. W w. półciężkiej Kaźmierczak zdobył punkty w. o. z powodu niestawienia się Francuza Sedille. W w. średniej Cebulak wypunktował Kogana (ZSRR). W w. półciężkiej Grzelak wypunktował Kovacs (Węgry). W wadze ciężkiej Flisikowski przegrał przez k. o. w I rundzie z Szozicajem (ZSRR).

...I PORAZKA KOSZYKARZY W BUDAPESZCIE

W ramach Akademickich Mistrzostw Świata, odbywających się w Budapeszcie, koszykarze polscy rozegrali drugie spotkanie, mając za przeciwnika zespół Korei. Po żywej i dość wyrównanej walce mecz zakończył się zwycięstwem Korei 61:44 (30:16). Młodzi zawodnicy polscy grali nerwowo, nie wykorzystując wielu dogodnych do zdobycia punktów sytuacji.

W drugim spotkaniu Francja pokonała Rumunię 52:38 (26:15).

WARSZAWA — OSTRAWA 3:2 (2:2)

Rewanżowe spotkanie piłkarskie, między reprezentacjami Ostrawy i Warszawy, zakończyło się zasłużonym zwycięstwem Warszawy 3:2 (2:2). Bramki dla zwycięzców zdobyli: Swiczar — 2 i Kohut, dla pokonanych: Rys i Bican. Sędziował Aleksandrowicz. Widzów 20 tys.

Obie drużyny wzmocnione były zawodnikami z innych okręgów.

Ostrawa: Petruska, Markusek, Marynack, Machotka, Buchta, Radimek, Cyz, Vejdova, Bican, Pszczółka, Rys.

Warszawa: Skromny (Borucz), Wołosz, Maruskiewicz (Pruski), Waśko, Erzozowski, Szczawiński, Olszewski, Anioła, Swiczar, Kohut, Mordarski. Pierwsze minuty gry upływają pod

znakiem przewagi drużyny gości, a groźne wypadki ataku polskiego kończą się na polu bramkowym Ostrawy. Przewaga drużyny czechosłowackiej uwidacznia się zdobyciem 2 bramek: w 8-mej min. ze strzału Rysa, a w 2 min. później Bican z bliskiej odległości podwyższa wynik na 2:0. Obie bramki padły z winy Maruskiewicza, którego zastąpił Pruski. Od tej chwili drużyna polska gra coraz lepiej i uzyskuje wyraźną przewagę w polu. W 20-tej min. pomocnik Ostrawy wybija piłkę ręką z linii bramkowej. Podyktowany przez sędziego rzut karny zamienia Swiczar na pierwszą bramkę dla Warszawy. Ataki polskie są w dalszym ciągu groźne i goście zostają zepchnięci do defensywy. W 25-tej min. po ładnej akcji, Swiczar z podania Mordarskiego zdobywa głową wyrównującą bramkę.

Po przerwie tempo gry nieco słabnie. Obie drużyny są wyraźnie zmęczone niezwykle szybką i zaciętą grą w pierwszej połowie. Polacy wytrzymują jednak lepiej kondycyjnę i są w dalszym ciągu stroną atakującą. Gra zaostreza się. Obustronne ataki nie przynoszą rezultatów. Z kolei do głosu dochodzą goście, jednak, doskonale broniący. Skromny wypaluje wszystkie groźne strzały. Pod koniec gry Skromny, po zderzeniu z Waśką, zostaje kontuzjowany i opuszcza boisko. W chwili po tym niespodziewany atak Polaków przy nosi Warszawie zwycięską bramkę, którą strzelcem jest Kohut.

Drużyna polska zagrała niezwykle ambitnie i całkowicie zasłużyła na zwycięstwo. Polacy ustępowali Czechosłowakom wyszkoleniem technicznym, jednak kondycyjnę wypadli zaawansująco. Jednym z głównych autorów zwycięstwa był Skromny. W obronie wyróżnił się Wołosz. Jako całość najlepszą formacją była pomoc. W ataku zawiedli obaj skrzydłowi, natomiast dobrze zagrał Kohut i Swiczar. Anioła kontuzjowany kilkakrotnie wypadł słabo.

Drużyna czechosłowacka przewyższała Polaków taktyką i wyszkoleniem. Wyróżnił się środkowy pomocnik Buchta, lewoskrzydłowy Rys oraz trio obrony.

Szkolenie pracowników rolniczych zakładów naukowych

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych zorganizuje w r.b. kilkanaście kursów szkoleniowych dla pracowników naukowych, administracyjnych i fizycznych zatrudnionych w rolniczych instytutach i zakładach badawczych.

Dla pracowników naukowych organizowane będą przez Departament Nauki i Oświaty Rolniczej jedno lub dwutygodniowe kursy na wyższych uczelniach rolniczych.

Pracownicy administracyjni brać bę-

dą udział w kilkutygodniowych kursach organizowanych przez Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego. W programach tych kursów uwzględnione będą zagadnienia socjalistycznej produkcji rolnej oraz podstawy agrobiologii.

Pracownicy fizyczni instytutów naukowych i zakładów doświadczalnych zapoznają się z najnowszymi osiągnięciami agrobiologii na specjalnych pogadankach organizowanych w tych instytutach i zakładach.

Józef Morton

DROGA OTWARTA

Część druga: „ZŁY WIATR“

— No, to ochraniajcie. Kulas i jego spółka tak samo chcą ochraniać. A ja pójdę i będę brał. Będę kradł, będę wynosił, a ziemię, jak zaczyna tę reformę, też wezmę. Zobaczymy, kto lepiej wygra.

— Będziesz ją orał? Przecież ty orać nie umiesz. Od małego berbecia byłeś przy pałacowych koniach, przy wyścigowcach...

— Wy mi nie przypominajcie mojej służby — razem z dużym śmierzącym kłębem dymu wyrzucił z siebie głucho, zawadiacko Pietrek i po chwili uśmiechnął się ni to do siebie, ni to do Halka: — A chcecie wiedzieć dlaczego wezmę ziemię? Żeby ją sprzedać. Bo jak wróci hrabicz, będzie ziemię odbierał. Sprzedam i skóry, ale nie zaraz. Najpierw je wyprawię. Za gotowy rzemień forsy nabiorę jak łodu.

— Bierz z Bogiem. Ja z tobą nie pójdę.

— Dlaczego? — zdziwił się Pie

trek, wyraźnie zaskoczony odmową Halka. — Sam nie dam rady, sami wiecie o tym, a skór jest tyle, że dla obydwóch nas wystarczy.

— Nie, Pietrek — cisnął naraz Halek niecierpliwie — nie pójdę z tobą.

— Komisji się boicie? — zaszydził chłopak.

— Mam gdzieś twoją komisję. Marcelek dla mnie też nie straszny. Ale człowiek powinien być jak człowiek, a nie jak bydlę, że jak nie ma stróża, to hajda, rozkradajcie wszystko.

— Inni to robią.

— Jam nie taki jak inni. Pietrek wstał.

— Ano, to nie chodźcie, — powiedział zwarzony. — Obejdę się bez was — i nagle rzucił: — Francka nie ma w domu?

— Choćby był, to by też z tobą nie poszedł.

— Niepozwolilibyście mu?

— A nie — Halek odpowiedział krótko i zdecydowanie.

Pietrek, zanim wyszedł, parę mi

nut jeszcze zwlekał, jakby chciał jeszcze o coś zapytać, a nie wiedział, jak swoje wątpliwości wyrazić. Na koniec już przy samych drzwiach zaśmiał się nieprzyjemnie, zgrzyliwie:

— Chyba mnie nie wydadcie?

— Nie jestem twoim ojcem, ani polowym. Jak cię kto inny nie przyłapie, to o mnie bądź spokojny. Ale że cię chwycą za rękę, jak będziesz brał te skóry, to jestem pewny. Wiesz, komisja z nakazu Marcela jest wzmocniona od dzisiaj.

— Po tych maszynach?

— Tak, po tych maszynach.

— Co za cholera je pokradła! — gwizdnął przeciągle Pietrek.

— Taka sama, jak ty.

— Wy nie kradniecie?

— Kradłem, ale jedzenie. Maszyn ani skór nie ukradłem.

— Jak to dobrze, że inni są inni — powiedział Pietrek i pchnął drzwi przed siebie.

ROZDZIAŁ 7

Nieraz później, ile razy przypominała się Pietrkowi kradzież skór, nigdy nie mógł zrozumieć, dlaczego w chwili, kiedy spostrzegł nadchodzącego stróża, nie zeskoczył ze strychu nad magazynem na śnieg i nie uciekł. W taki sposób

byłby się uratował i, kto wie, może by go nawet nie rozpoznano. Tymczasem to, co się potem stało, długo piekło wstydem, bolało i po bite ciało. I dubeltówki nie zabrał, skóry pozostawił, stracił i maszynę do pisania — wszystkie skarby, jakie udało mu się wtedy wyszperać na strychu. Po tygodniu znalazł tylko jedną bańkę, zagrzebaną głęboko w śniegu. Napełniona była starą zjełczałą oliwą, ale na dia ba mu się ona zdała. Najgorsze, że postradał skóry. Gdyby je posiadał, być może, że nie odczuwałby tak bardzo ani wstydu, ani nawet pobicia, choć, złe krwie, lały go tego, gdzie im popadło. Nim go jednak zwleczono ze spichrza, jednemu, co nieopatrznie stanął w pobliżu wyrwy, przetrzącił rękę kowadełkiem, innemu zaś, kiedy go zaczęto już brać przez otwór w dachu, na który wdarli się po drabinach, rozciął chwyconym w ostatniej chwili żelazem całą twarz. Ale nie pomogło kowadełko, nie uratowało go i żelazo. Skrępowane go paskami od spodni spuszczone go, niby snop słomy, na śnieg potem położono go na pęk skór i dalejże teraz cię pretami, które pokryte były mnóstwem sęczków.

Nie myślał o niczym, nie mówił nic. Wytoczony, powiązany rze-

żał. A uderzenia bez przerwy leciały mu na plecy, na nogi, na ręce, a któryś trzasnął go nawet przez głowę. Pietrek pod tym uderzeniem szarpnął się, wypędził, ale udało mu się tylko głowę przeczepić na drugą stronę.

— Zabić cholere, zatłuc! — posłyszał naraz oprzytomniały od ostrzejszego bólu.

Kto wydawał na niego taki wyrok? Jędredek? A może to Kulas? Tak, Kulas, najczynniejszy członek Komisji. Od dnia, kiedy się dobrowornie do niej zgłosił, przyjął na siebie najcięższą służbę, bo jak po wiadał: „Skończyły się hrabskie czasy, teraz są czasy nasze. Nasze jest teraz wszystko. Marcelek, czło wiek rządowy, sam tak powiedział i tak będzie. Nie popuścimy nikomu nic, juchtra! Ziemi nie chcemy, a dworu nikomu nie oddamy. Nasz jest dwór! A jak kto spróbuje nam psuć robotę, to widłami psu brata!“

Parę dni temu ktoś mu się ze wsi sprzeciwił, domagając się reformy, podziału ziemi między biedotę wiejską. Kulas chwilę zbierał myśli czerwieniejąc na twarzy i jakby puchnąc pod dziwnie wysłanym czołem, potem nagle grzmotnął pięścią w stół i zacharczał:

(d. c. n.)